

SENTÈNCIA 02-96 DE 24 DE GENER DE 1996

Imprudència amb resultat de lesions.- Responsabilitat civil.

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en la present causa i rotlle amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem ANTONI S.P. com autor responsable del delictes major d'imprudència amb resultat de lesions, amb la concurrència atenuant d'edat jovenívola qualificada, a la pena de DOS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Antoni S.P. al pagament de la quantitat d'UN MILIÓ TRES CENTES SEIXANTA-TRES MIL CINC CENTES DEU PESSETES (1.363.510) PESSETES al perjudicat Joan Carles A.J..

Quan sigui ferma aquesta sentència es farà aplicació de l'indult decretat per S.S.E.E. els Coprínceps el dia 14 de març de 1994".

II.-RESULTANT: Que el recurs de suplicació interposat per Antoni S.P., mitjançant el seu advocat el Sr. Eduard BOSCH ALEU, és fonamenta en els següents motius de suplicació:

art.3.5: "Per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret a la presumpció d'innocència".

art.3.9: "Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència".

En el seu escrit, l'advocat defensor d'Antoni S.P. fa remarcar, que no es demostra que el seu defensat esquiava a una velocitat excessiva i que el fet de saltar en la neu fos la causa de la col·lisió, sinó que al trobar-se imprevisiblement Joan Carles A.J. parat, sota un gran desnivell, va col·lisionar inevitablement contra aquest. Al contrari, és aquest últim que tenia de prendre les precaucions degudes per no molestar als altres esquiadors.

Considera en conseqüència que la participació d'Antoni S.P. no pot ésser superior a la de Joan Carles A.J. i demana un repartiment de culpes del 50%.

Pel que fa a la responsabilitat civil derivada de la responsabilitat penal, sol·licita una reducció de les quantitats relatives a la IPP, al pretium doloris, al perjudici estètic i al perjudici de lleure.

Discuteix també l'avaluació de la ITT, estimant que no s'acredita en autes ni el sou, ni el temps de duració de la baixa laboral, ni el percentatge del 60% de la Seguretat Social espanyola i posa en dubte l'avaluació de les despeses per part del M.I. Tribunal de Corts.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal i el perjudicat Joan Carles A.J. representat per la lletrada, la Sra. Aurora CASADEVALL PALLÉ, s'oposen al recurs formulat, i demanen la confirmació de la sentència recorreguda, en tots els seus extrems.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que tot esquiador ha de respectar el deure general de vigilància i prudència.

Que particularment quan està baixant per la pista, l'esquiador crea un risc major, obligant-li per una part a preveure una direcció que pugui garantir la seguretat dels esquiadors que es troben situats més avall, i per altra part a adaptar la seva velocitat a les dificultats de la pista.

Que Antoni S.P. baixava esquiant a una velocitat inadequada (el que reconeix implícitament ell mateix), per poder controlar la seva trajectòria, col·lisionant contra Joan Carles A.J. que estava parat a trenta metres de distància amb dos amics.

Que a més a més no va reduir la seva velocitat al canvi de rasant, aprofitant al contrari el desnivell per experimentar la sensació de velocitat, sense assegurar-se que ho podia realitzar amb tota seguretat pels tercers.

Que en conseqüència la decisió del Tribunal de Corts està totalment justificada.

II.-CONSIDERANT: Que el Tribunal de Corts va avaluar els diferents perjudicis de manera proporcionada i

justificada a partir de les dades del peritatge de l'edat del perjudicat i del grau de gravetat dels danys.

Que l'avaluació de la ITT i de les despeses està adequadament fonamentada sobre els documents aportats pel perjudicat.

Que el percentatge de reembossament de la Seguretat Social espanyola no afecta les relacions entre les parts.

Que les avaluacions de la sentència recorreguda són conformes a la jurisprudència habitual dels Tribunals andorrans.

Que en conseqüència no existeix cap infracció a les normes de responsabilitat civil.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs de suplicació interposat per Antoni S.P.

2- Confirmar íntegrament en tots els seus pronunciaments, la sentència recorreguda de data 15 de setembre de 1995, dictada pel M.I. Tribunal de Corts.

3- Imposar al recurrent les despeses causades pel recurs de suplicació .

4- Manem que la causa sigui retornada al Tribunal de procedència, amb certificació de la present resolució, pel seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.